

Z powyższych ustaleń wynika, że wieża widokowa uległa współcześnie znaczącym lecz odwracalnym przekształceniom, a jej trzon z galerią widokową zachował walor autentyczności.

Na podstawie art. 9, ust. 1 cyt. wyżej ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami do rejestru wpisuje się zabytek nieruchomy na podstawie decyzji wydanej przez wojewódzkiego konserwatora zabytków z urzędu bądź na wniosek właściciela nieruchomości lub użytkownika wieczystego gruntu, na którym znajduje się zabytek nieruchomy.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1c wyżej cyt. ustawy ochronie i opiece podlegają, bez względu na stan zachowania dzieła architektury i budownictwa; art. 3 ww. ustawy określa, że zabytkiem jest nieruchomość lub rzecz ruchoma, ich części lub zespoły, będące dziełem człowieka lub związane z jego działalnością i stanowiące świadectwo minionej epoki bądź zdarzenia, których zachowanie leży w interesie społecznym ze względu na posiadaną wartość historyczną, artystyczną lub naukową.

Bezsprzecznie wieża widokowa na Górze Świętej Anny jest dziełem człowieka i stanowi świadectwo minionej epoki, gdyż jak wyżej wykazano wzniesiona została na pocz. XX w. a jej forma architektoniczna-pomimo współczesnych przemian-ma znaczenie dla nauki jako przykład budownictwa tego okresu, związanego z turystką górską w Sudetach. Szczyt Góry Świętej Anny uważany jest za jeden z najlepszych punktów widokowych w Sudetach i z tego względu był od pocz. XX w. intensywnie zagospodarowywany przez Kłodzkie Towarzystwo Górskie. Jest zatem wieża materialnym świadectwem historii regionu, w szczególności historii i znaczenia na tym obszarze turystyki górskiej. Obiekt o elewacjach licowanych ciosami czerwonego piaskowca, zwieńczony galerią, zachował podstawowe wyznaczniki stylu architektonicznego, będącego połączeniem kubicznego, surowego modernizmu z elementami historycznymi.

Zgodnie z art. 7 ww. ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami wpis do rejestru jest jedną z form ochrony zabytków, która ma na celu ich zachowanie, w tym wypadku ma na celu zachowanie willi z garażem i ogrodem przy ul. Warszawskiej nr 1 we Wrocławiu.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.

Od decyzji niniejszej przysługuje stronom – na podstawie art. 127 §1 i art. 129 §1 i 2 kpa i art. 93 ust.1 ww. ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami – odwołanie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w terminie 14 dni od jej doręczenia, za moim pośrednictwem – Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Wrocławiu, 50-243 Wrocław, ul. Władysława Łokietka 11.



Dolnośląski
Wojewódzki Konserwator Zabytków
we Wrocławiu
mgr inż. arch. Andrzej Kubik
(podpis i pieczęć)

Załączniki stanowiące integralną część decyzji:

1. Pouczenie o skutkach wpisu do rejestru zabytków
2. Mapa w skali 1:1000 z zaznaczoną granicą wpisu do rejestru zabytków

Otrzymują:

1. Skarb Państwa – Starosta Kłodzki, ul. Okrzei 1, 57-300 Kłodzko

Do wiadomości:

1. Krajowy Ośrodek Badań i Dokumentacji Zabytków, ul. Szwoleżerów nr 9, 00-464 Warszawa,
2. Starostwo Powiatowe w Kłodzku, Wydział Geodezji, Kartografii, Katastru i Gospodarki Nieruchomościami, ul. Okrzei 1, 57-300 Kłodzko
3. Starostwo Powiatowe w Kłodzku, Wydział Zagospodarowania Przestrzennego, Architektury i Budownictwa, ul. Okrzei 1, 57-300 Kłodzko
4. Sąd Rejonowy w Kłodzku, Wydział Ksiąg Wieczystych, ul. Bohaterów Getta 15, 57-300 Kłodzko
5. Gmina Miejska Nowa Ruda, 57-400 Nowa Ruda, Rynek 1
6. Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków we Wrocławiu Delegatura w Wałbrzychu
7. a/a WRiD, bl

